

Святий Йосафат і Привид

Як Йосафат здолав привида у стінах Свято-Троїцького храму

Коли Кунцевич уже був архімандритом у Вільнюсі, то протягом певного часу у церкві Святої Трійці кожної ночі чувся страшний галас. Він нагадував людські прокльони, брязкіт кайданів і виття диких звірів... Двері святині відчинялися та зачинялися із великим гуркотом. На світанку цей галас зростав, однак згодом зникав у напрямку близького цвинтаря. Налякані монахи боялися в таку пору ходити до храму. Одного разу Йосафат вирішив навести порядок із цим лихом.

В одну ніч разом зі своїм приятелем він там залишився, відчинив царські двері і всюди позапальовав свічки. Опівночі в церкві знову здійснювся крик і теж вітер, який силкувався погасити свічки. Відтак появилось невиразне марево потворних постатей у чудернацьких одежах, що волочили за собою на ланцюгу якийсь предмет. Своїми обрисами він нагадував людину...

Святець узяв до рук Святі Тайни і запалену свічку й почав наступати на цю примару. Виття і гуркіт неабияк збільшилися, здавалося, що немовби трясеться весь храм. Проте пізніше згряя аморфних постатей почала із святині зникати в напрямку тутешнього кладовища. Йосафат із наляканим товаришем дійшов аж до самого краю цвинтаря, де зникло видіння та дивні звуки.

На другий день Божий слуга доручив дослідити, хто був похований у тій частині гробовища. Стало відомо, що там була могила однієї грішниці, що померла раніше нерозкаяною. Її поховання винесли за межі цвинтаря і у Свято-Троїцькій церкві наступив нарешті спокій.

Підготовлено за книгою Александра Авраменка *"Церква святої Трійці у Вільні на тлі історії українців Литви"*. Київ: Демос 1994, с. 22.

Saint Josaphat and a Ghost

How Saint Josaphat overcame a ghost within the walls of the Holy Trinity church

During a particular period of time, Archimandrite Josaphat Kuntsevych encountered an alarming situation in the church of the Holy Trinity, in Vilnius. A report of a terrifying commotion heard every night in the church came to his attention; it was caused by the sounds of cursing by voices resembling humans, the rattling of chains being dragged, and the howling of wild beasts. The doors of the shrine opened and closed with a great roar, and during the approach of dawn, this commotion grew louder, and then gradually dissipated as it moved in the direction of a nearby cemetery. The monks of this holy temple were reluctant to approach the church to pray at such a time; therefore Josaphat decided to investigate the source of this adversity in order to bring order to the situation.

Josaphat, with a colleague, planned to remain in the church throughout the night; he opened the royal doors in the iconostas and lit candles everywhere. At midnight, screams were heard once again in the church, and gusts of strong winds were felt, extinguishing the candles. An ugly form resembling a human in strange clothing appeared, dragging an object behind him on a chain.

The Saint held the Holy Eucharist and a lighted candle in his hands and set forth to attack this creature. The sounds of howling and roaring increased considerably as he approached, and the church itself felt as though it shook with fear. Gradually the mirage of formless figures began to disappear from the shrine in the direction of the local cemetery. Josaphat and his frightened companion headed toward the very edge of the cemetery, and witnessed the disappearance of the apparitions and the strange sounds.

The next day Josaphat, the Servant of God, requested that an investigation be undertaken in order to determine the identities of those who were buried in that particular section of the cemetery; subsequently a grave of an unrepentant sinner was located amongst the graves of the dead who were laid to rest there. Her burial site was then moved beyond the boundary of the cemetery; peace was finally restored in the Holy Trinity church.

This article was written based on Alexander Avramenko's book: *The Church of the Holy Trinity in Vilnius which is based on the history of Ukrainians in Lithuania*, Kyiv, Demos 1994, p. 22.